



Transferències en immigració: aclarim conceptes

El PSOE i Junts interprenen de forma distinta l'acord polític sobre la delegació de competències a la Generalitat en matèria d'immigració. Deixant de banda consideracions d'ordre polític o fins i tot d'oportunitat que no venen al cas, cal que ens fixem abans de res en la literalitat de l'acord, al qual, pel que sembla, es va arribar al límit de la votació de dos decrets llei decisius per al govern espanyol. Diu textualment: "S'acorda una llei orgànica de delegació de competències i recursos perquè Catalunya pugui fer una gestió integral de la immigració d'acord amb l'article 150.2 de la Constitució". Com és sabut, aquest article conté un mecanisme que permet a les comunitats autònomes, a través d'una llei aprovada per les Corts amb majoria absoluta, assumir al marge del que preveu el seu Estatut d'Autonomia funcions corresponents a competències estatals. Es tracta d'un instrument infreqüent, que es va fer servir el 1982, després dels primers pactes autonòmics posteriors al 23-F entre la UCD i el PSOE per ampliar el sostre competencial de les Canàries i el País Valencià (Lotraca i Lotrava), i el 1997 perquè els Mossos d'Esquadra assumissin el control del trànsit, com ja feia l'Ertzaintza des que li va ser traspasada la competència el 1983, en aquest cas perquè ho emparava l'Estatut de Gernika del 1979. Posteriorment, la competència dels Mossos fou incorporada a l'Estatut del 2006, i va decaure el 150.2 acordat al pacte del Majestic.

Certament, com es pot comprovar, el redactat de PSOE-Junts, com és habitual en els acords polítics que s'assoleixen *in extremis*, planteja alguns dubtes. Per una banda, cal entendre que es tracta d'una llei de "delegació" de funcions executives o de gestió a favor de la Generalitat, que no implica cedir la titularitat de competències estatals. Això és rellevant perquè l'article

150.2 –i el seu correlat estatutari, l'article 61.d– disposa que l'Estat podrà "transferir o delegar en les comunitats autònomes, mitjançant llei orgànica, facultats corresponents a una matèria de titularitat estatal", donant a entendre que són possibles les dues coses. La diferència és important: transferir implica cedir la titularitat, mentre que delegar només faculta l'exercici de funcions de les quals és titular un altre. No obstant això, l'article 150.2, la redacció del qual és manifestament millorable, s'ha d'entendre referit a la possibilitat de delegar facultats de mera gestió, perquè l'Estat té la competència exclusiva en "immigració" (art. 149.1.2) i el mateix article 150.2 reforça



JOAN RIDAO

PROFESSOR DE DRET CONSTITUCIONAL A LA UB I LLETRAT DEL PARLAMENT

que sigui necessària per regular aspectes organitzatius com la creació d'òrgans, registres, etc.

De fet, quan el Parlament va demanar el 2014, a través del mateix 150.2, la capacitat de convocar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya (Jordi Turull, Marta Rovira i Joan Herrera en van fer la defensa), ja ho va fer

demanant la delegació de les funcions executives de l'Estat, que té la competència exclusiva per convocar referèndums consultius d'acord amb l'article 149.1.32 CE. En aquest cas, per cert, va ser molt debatuda una altra part del redactat de l'article 150.2 CE, la que diu que només són transferibles les competències la "naturalesa" de les quals ho permeti, element

tuació irregular, perquè això requereix un canvi en la llei d'estrangeria del 2000, que preveu el paper exclusiu dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, a banda de la llei d'enjudiciament criminal, la llei de cossos i forces de seguretat del 1986 i les lleis dels cossos de Policia Nacional i Mossos d'Esquadra. Més dificultat presenta el control dels fluxos migratoris, perquè està vinculat als tractats internacionals o a normes comunitàries que preveuen l'expedició i la denegació del visat i prohibicions d'entrada i de sortida del territori. En aquest cas es podria preveure un règim de col·laboració entre els cossos de seguretat estatals i els Mossos.

Per altra banda, cal tenir present que l'Estatut ja preveu a l'article 138 competències en matèria d'autoritzaions de treball o de primera acollida o integració social. Catalunya ja disposa des del 2010 d'una llei

FRANCESC MELCION



aquesta tesi establint que la llei ha de disposar en cada cas el traspàs dels recursos financers necessaris i les formes de control que es reserva l'Estat. La Generalitat ja disposa d'altres competències d'execució de la legislació estatal prou conegudes, com la Inspecció de Treball o les presons. El més rellevant, tanmateix, és que l'exercici d'aquest tipus de funcions, d'acord amb la sentència del TC sobre l'Estatut, només permet a la Generalitat assumir-ne estrictament la gestió, i la possibilitat de fer normes executives es veu reduïda a la

aquest que actua com a límit material a la cessió de poders de l'Estat. En aquell cas es va argüir que el principi d'unitat i de sobirania no feia possible la cessió i ara, com ja ha avançat Pedro Sánchez, pot aflorar el criteri d'unitat de gestió en matèria d'immigració i l'harmonització europea.

En efecte, la naturalesa de la competència exclusiva de l'Estat fa que algunes matèries siguin de difícil delegació, però no impossible: per exemple, l'expulsió administrativa (que no la judicial, competència dels jutges) dels immigrants en si-

des en situacions d'emergència social i, en l'àmbit dels serveis socials, defineix la política general a Catalunya i aprova els instruments de planificació que escaiguin. Hi ha camp per córrer, doncs.

La naturalesa de la competència exclusiva de l'Estat fa que algunes matèries siguin de difícil delegació, però no impossible

L'Estatut ja preveu competències en matèria d'autoritzaions de treball, primera acollida o integració social